

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei

Eu sunt Cel ce sunt, și am oștirile cerești în călătoria Mea între cer și pământ, iar văzduhul tot Ne este casă și mișcare și minune tainică, în lucrare frumoasă la vedere pentru cei ce văd, și pentru cei cărora li se descoperă frânturi ale slavei cerești, și apoi frământături și întrebări despre cei de sus, că-i plin văzduhul de locașurile Domnului, de scaune, de domnii, de stăpânii și începătorii, de puteri cerești fel de fel, și toate au oștiri îngerești slujitoare, o, și câtă slujire dulce, iar Eu, Domnul, trec dintr-o parte într-alta și sunt Stăpânul slavei, și toți sfinții veniți de pe pământ au locașuri strălucite, au cete slujitoare, au odihnă, precum este scris de frumusețile Domnului pentru sfinți sus, și care nu se suie la mintea omului, decât în chipul bucuriei cea pentru ele, pentru cele ce sunt, și spre care luptă pe pământ iubitorii de Dumnezeu, ca să capete de la Domnul pacea lor în locașurile cerești, după ce-și duc ei calea până la capătul ei, până la Domnul, pe Care L-au iubit și L-au dorit.

O, e frumoasă slava cerească și toate cerurile cu toată frumusețea lor cea de sus, iar glasurile celor de sus se descoperă că sunt, că sunt ei sus, ca să se știe că sunt cerurile și toți sfinții locuitori în ele, numai că oamenii care umblă în calea lor prin văzduh cu carele făcute de ei nu Ne văd pe Noi, iar dacă văd, văd năluci, și vin și spun apoi pe pământ la oameni că sunt și alte locuri locuite de oameni ca și pe pământ, și nu știu, bieții de ei, că în văzduh sunt și îngerii cei neascultători, care în vremea căderii lor au rămas pe cale din loc în loc între cer și pământ și caută ei în calea celor ce vin spre cer pentru măsurarea faptelor, iar îngerii lui satana le țin calea ca să le scoată vină înaintea Mea și să lupte să-și facă ei agoniseală, căci acești îngeri răi fac fel și fel de șicane după soiul lor cel rău, și nu știu oamenii care umblă prin văzduh să cerceteze și să spună apoi, o, nu știu ei despre vămile văzduhului, despre diavolii care fac gălăgie ca să se știe de ei, iar Eu, Domnul, sunt Stăpân de sus până jos, și de jos până sus și țin sub stăpânirea Mea lucrarea lor și lucrez cu sfinții și cu îngerii Mei pentru cei ce sosesc la cântarul vieții, ca nu cumva diavolul mincinos și dușman pe Mine și pe om să poată el cât nu se cuvine, și iată, grăiesc de privilegiu cea de sus, de slava Domnului, prin care Eu trec când vin pe pământ cuvânt, acum, aici, unde Mi-am pregătit găzduire ca să pot să vin și să grăiesc și să descopăr din ce în ce mai mult pe cele de sus, patria de sus și locașurile ei, despre care oamenii de știință dau zvon pe pământ că nu numai pe pământ sunt locuitori, și că vor veni cei din alte locuri și vor cârmui pământul și lumea. O, adevărat spun aceștia, dar nu știu să și înțeleagă ce spun, căci Eu și sfinții Mei, locuitori în locașurile cerești, venim și cârmuim pe pământ toate, chiar dacă oamenii cred că ei cârmuiesc. Eu, Domnul, le spun lor că știința pe care le-o descopăr Eu, aceea este știința cea bună pentru ei, și nu cea pe care dau ei s-o ghicească a fi și s-o spună oamenilor, așa cum atâtea rătăcirii s-au împărțit peste oameni pe pământ, ca să nu mai ia omul de la Dumnezeu, ca să nu se mai uite la Domnul, și să uite omul voile Lui.

O, nu poate omul ce poate Dumnezeu, pentru că omul este om și n-are putere nici pentru el, decât dacă-i dă Dumnezeu să aibă, dar Domnul are puterea toată în cer și pe pământ, precum este scris, și iată-Mă cum vin cu putere și cu slavă multă și cum împart oamenilor cuvântul gurii Mele!

O, e zi de praznic de Bobotează și Mă port pe nori și vin cuvânt pe pământ. Nu Mă port cu mașini de fier, așa cum se poartă omul prin văzduh de colo colo, ci pe nori Mă port și vin, iar norii Îmi sunt locaș și-Mi sunt cămășuță, Mie și celor din cer, cu care Mă port.

O, pace ție, popor primitor de Dumnezeu! Ești gazdă celor din cer și celor de pe pământ în zi de praznic de Bobotează, așa cum Eu, Domnul, te-am vestit să faci pregătirea cea pentru acest popas. O, din mijlocul oștirilor și puterilor cerești glasul Meu vine și se așează în cartea cuvântului Meu și face întâmpinare oaspeților care vin la Bobotează ca să bea și ca să ia apă cu putere de sus peste ea, că multe cuvinte sfinte se rostesc peste ea pentru puterea ei apoi, iar Eu, și

cei ce sunt veniți din cer la praznicul Bobotezei îi mângâiem, și ne mângâiem cu întâlnire sfântă între cei din cer și cei de pe pământ aici.

Se binecuvintează și se sfințește cu putere de cuvânt apa de Bobotează și se împarte cu binecuvântarea de peste ea, și iată, cuvintele sfinte pot schimba totul în putere multă și bună, în iubire și în lucrare de biruință peste rău, că pe pământ s-a strâns mult rău, și se tot strânge, pentru că omul face mult rău dacă nu ascultă de porunca Mea, care i-a spus lui ce să iubească și ce să nu iubească pe pământ.

O, dacă s-ar rosti numai cuvinte sfinte și pline de Dumnezeu peste tot și peste toate, ar mai fi răul pe pământ? O, toate s-ar schimba, toate s-ar înnoi, toate, dar dacă oamenii nu se înnoiesc, cine să așeze între pământ și cer cuvinte sfinte care să aducă cerul pe pământ peste tot? O, pe pământ e omul, nu e cerul, dar cerul este, este și Dumnezeu, și nu omul va fi cel care va birui, o, nu, căci Domnul are nume de biruitor și de stăpân, iar omul se va rușina și pe neașteptate se va trezi cu lupta pierdută, cu vremea lui pierdută. O, și-aș vrea să-i dau vreme să răscumpere vremea lui pierdută, și va fi să-l îngădui pe om și-l voi învăța că este Dumnezeu.

O, pace vouă, fiilor primitori de Dumnezeu! Am deschis porțile pentru oaspeți, fiilor, și le stăm în întâmpinare, căci s-a făcut pregătirea. Când eram pe pământ cu ucenicii aveam și atunci găzduire la Betania și la alți ucenici binefăcători, vindecați sau miluiți de Mine, și făceam popas cu ucenicii Mei și petreceam cerește, și iată și acum fac popas pe pământ, fac cu cei din cer în oștiri așezați și aducem înaintea Tatălui petrecere cerească, de vreme ce avem pe pământ credință și fii credincioși minunii cuvântului Meu din acest timp.

O, pace și îmbrățișare pentru cei călători pe vreme rece ca la Bobotează! Eu, Domnul, îi încălzesc la sân și suflu peste ei cu Duhul cald și le aduc mulțumire și aplecare pentru iubire, căci Eu am spus omului: *«Să iubești, omule, pe Dumnezeu din toată inima și cugetul și sufletul tău!»*. O, Mă aplec cu mulțumire, că iată, găsesc credință pe pământ și găsesc iubire, căci Eu sunt Cel ce pun, ca să fie acestea, iar dacă pun găsesc.

O, fiilor, în zi de praznic de Bobotează vă aduc aminte de haina nașterii de sus, de care voi trebuie să țineți seama mult, căci trebuie să vă asemănați celor din cer, că toți cei din cer au cămășuțe, fiilor, și cum ar fi să fie altfel în cer, că iată cât e de urât omul pe pământ! Umblă omul dezbrăcat pe pământ. O, numai diavolii umblă așa. Nu trebuie și oamenii să semene cu diavolii, dar cine să le spună lor că Eu, Domnul, Eu și sfinții Mei avem cămășuțe de in, și așa Ne purtăm între cer și pământ, iar Eu M-am arătat la voi cu cămășuță numai falduri, numai slavă, tot o slavă cămășuța Mea, iar voi luați-Mă și arătați-le oamenilor cămășuța Mea, fiilor, ca să se rușineze ei de goliciunea lor.

Fiilor, fiilor, v-am promis că vă voi spune o poveste frumoasă ca să știți să iubiți podoabele Domnului și ca să înțelegeți ce este frumos și ce nu este frumos între pământ și cer. Aveam cămășuța de podoabă peste trupul Meu pe pământ și n-am stat niciodată desfăcut de cămășuță, decât numai când omul orb de îngâmfare M-a voit răstignit pe cruce și batjocorit, dezbrăcându-Mă de cămășuță, iar altă dată n-a mai fost să nu-Mi am cămășuța pe Mine. O, sunt oameni pe pământ care se numesc și sunt numiți mari, și așează aceștia înaintea oamenilor modele de trupuri dezgolite și se fălesc cu lucrul mâinilor lor și al minții lor. O, iată ce-i învață pe oameni mintea lor și cum le spun și altora mintea lor și înțelesurile din ea aceștia? O, nu, fiilor, e urâciune această lucrare. Nu este plăcut la Dumnezeu mintea unui astfel de om, și nici lucrul mâinilor lui.

Iată ce vă spun: Luați în mână o floare scumpă și mândră la înfățișarea slavei ei și dați-i jos de pe ea podoaba care o arată pe ea cu înfățișarea de floare, adică dați jos de pe ea cămășuța, rochița, petăluțele ei. Ce floare se mai cheamă floare după ce este dezbrăcată de podoaba ei și-i rămâne trupul fără slavă, fără frumusețe? Se mai cheamă aceasta floare?

O, așa e și omul care nu poartă pe el cămășuța, podoaba care îl împodobește. Mai arată el om, sau altceva arată a fi? O, Eu n-am stat fără cămășuță, și numai îmbrăcat am stat, ba Mă încingeam peste cămășuță când așa se cerea.

Iată, omul fără cămășuță este fără podoabă, este asemenea diavolului, că diavolul nu are cămașă, ci numai pielea e de el când omul îl descoperă la vedere și îl numește drac. Iată, trupului omului îi trebuie tot timpul cămășuță înaintea Domnului și înaintea oamenilor, dar tot așa și sufletului îi trebuie, căci sfinții și îngerii au toți cămășuță de în, toți, așa cum sunt ei întru venirea Mea cu ei ca și Mine îmbrăcați. Pământul, fiilor, are și el rochițică, cerul la fel, căci altfel s-ar vedea totul din lipsă de cămășuță.

O, oameni de peste tot, o, fii ai oamenilor, dacă voiți să nu mai fie, să nu mai poată răul pe pământ și peste om, întoarceți-vă și nașteți-vă din Dumnezeu și luați pe voi semnul botezului, cămășuța, că Eu, Domnul, am spus fiilor care Mă poartă cuvânt pe pământ acum și le-am spus lor: *«Strângeți, fiilor, strângeți bine pe voi cămașa nașterii de sus și legați-o cu cingătoare, că vântul bate și nu stă, iar voi trebuie să fiți îmbrăcați, și nu goi»*, și vă rog îndurerat după om, învățați-i pe oameni ca să știe și ei de la Mine și de la voi ce este frumos și ce nu este frumos între pământ și cer.

O, Eu voiesc să curm toată primejdia, tot răul de pe pământ dintre om și om, dintre popoare, ca să nu mai fie răul, că am făgăduit că voi preface armele în fiare de plug, și va asculta de Dumnezeu firea armelor și nu-și vor mai face lucrul lor cel pus la cale de omul amăgit de trufie asupra altui om, și care-și face planuri și tot planuri, căci planul Meu este din cer și trece peste om, și nu omul trece peste planul Meu, că vin cu sfinții pe pământ, vin Eu și sfinții Mei și vom face ordine pe pământ, iar oamenii să se uite la sfinți, și mereu să se uite și să-i citească neîncetat pe sfinți, căci dacă fiecare sfânt are un trecut, atunci și fiecare păcătos are și poate avea un viitor, uitându-se la cei ce au trecut de pe pământ la cer cu sfințenie în ei pentru ca să le fie de folos celor păcătoși, care nu-și pun în cap să se sfințească și ei, dar iată, le dau Eu prin minte să-și aleagă viitor sfânt oamenii de pe pământ. Bărbatul și femeia să fie sfinți, iar pentru aceasta trebuie să nu mai iubească ei păcatul, ci pe Domnul să-L iubească din toată ființa lor, căci Domnul este Cel ce vede păcatul omului în vremea păcătuirii lui, iar dacă el Mă ascultă va scăpa de păcat, și va scăpa și de plata păcatelor lui, fiindcă numai din pricina păcatelor semănate de oameni peste pământ vin apoi atâtea răuri în calea oamenilor și-i umplu de suferință și de lacrimi cu multul.

O, cât cuvânt sfânt, cât botez sfânt este în cuvântul Meu în zi de praznic de Bobotează! Așa dor sfânt doresc Eu celor ce s-au adunat în ziua aceasta la izvorul Meu de cuvânt aici.

Luați agheasmă, fiilor, luați și stropiți pământul peste tot pe unde umblați, ca să piară duhurile rele din calea apei sfințite cu putere de cuvânt și cu toată binecuvântarea Mea proaspăt rostită peste apă.

Se binecuvintează apa de Bobotează cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și am pe pământ slujitori prin cuvânt așa cum este orânduiala Mea.

V-am dăruit un așa de frumos și dulce cuvânt, cu atâta învățătură în el! Cereți cu nădejde vie împlinirea peste pământ și peste oameni a cuvântului Meu așezat aici, în locul coborârii lui în cartea sa cea de azi spre împlinirea lui. O, fiilor, trebuie hăinuță sfântă să aveți, iar aceasta se va sfinți prin viață sfântă, cu mare iubire închinată Domnului, căci Domnul este viața voastră, El este viața oamenilor de pe pământ și din cer.

O, v-am împodobit cu har, fiilor găzduitori, ca să puteți împărți slava Mea cu voi și întoarceți la Dumnezeu a oamenilor, că un pas le trebuie, numai să iubească slava Mea cu ei și pentru ei și să părăsească ei rodirea cea pentru diavolul cel stricător atât de mult și atât de peste tot pe pământ.

O, ce povață mai dragă, mai dulce să vă dau, decât sfințirea voastră, o, fiilor oaspeți la hanul Meu în zi de praznic de Bobotează, că iată, stăm la masă și petrecem petrecere cerească pe pământ cu voi. O, luați sămânța Mea, luați și semănați și îngrijiți și udați, ca să culegeți rod, fiilor. Vă trebuie în patria cerească loc slăvit. De acela să vă îngrijiți cel mai mult, cu cel mai

harnic îndemn. Sunt pe munte înalt cu voi în popas, și sunt cu Ioan Botezătorul Meu și zidim la muntele cuvântului, și lumea se va naște din cuvântul Meu și va fi naștere și va fi botez și va fi har și va fi Domnul Stăpân pe pământ ca și în cer, iar omul se va opri și-și va recunoaște Stăpânul, că mult și tot mai mult Mă descopăr, și va fi pământul român țara sfinților și vor birui sfinții Mei, de pe pământ și până în cer, și din cer până pe pământ vor birui, că-i am pe ei întru venirea Mea și împlinim Noi porunca din Scripturi care spune: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi și va fi totul nou»*, precum este scris.

O, oameni credincioși, nu vă temeți de oameni, fiilor. Rugați-vă pentru Dumnezeu în oameni și pentru oameni pe pământ cu Domnul.

Iar voi, fiilor împărtășitori, dați-Mă oamenilor, fiți nași de botez pentru cei ce iau de la voi pe Dumnezeu-Cuvântul ca să se nască oamenii din Cuvântul lui Dumnezeu și să-și ia pe ei cămășuță de botez și să aibă grijă de ea până la ziua slavei, căci negreșit va veni pe pământ slava Mea, slava Domnului, și tot omul va tăcea și se va închina și va cere îndurare, fiilor. O, roștiți cuvinte sfinte peste tot și peste toate. De pe pământ și până în cer să lucreze cuvântul Meu și cuvântul vostru sfânt pentru nașterea din nou a lumii, și se va bucura văzduhul și toate legile lui, dar să-Mi ajutați biruința, fiilor.

O, și stați acum în așteptare, măi fiilor, că nu vă voi slobozi până ce nu va fi scris în cartea Mea de azi pomenirea botezătorului Meu la Iordan în ziua Mea de Bobotează. Așez scris în carte cuvântul binecuvântării Mele pentru calea înapoi a oaspeților frați, veniți la praznic de Bobotează. Oștiri cerești le dau la drum, iar ei să-Mi dea iubire, și dorul să-i poarte pe ei ori de câte ori vin ei la izvor ca să bea Eu cu ei din apa Mea la masa Mea aici.

Binecuvintez întreită putere peste agheasma de Bobotează și multă curățenie să facă ea pe pământ și în inimi. Cuprind într-o îmbrățișare toată adunarea, cea de sus și cea de jos laolaltă. Sunt fericit că vă am, fiilor, și ferice vouă că Mă aveți cu voi și pentru voi. Vă dau din viața Mea mereu, mereu. Aceasta să iubiți voi mereu, mereu cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2016